

Els aprenents de traïdor

XXI Premi de narrativa Vila de l'Ametlla de Mar

d'Ivan Carbonell Iglesias

Una novel·la sobre la recerca apassionada del llibre més valuós del mercat negre entre Edimburg, Londres, Valladolid, Barcelona i València, a mans d'aprenents de traficant, professors i espies

Títol: Els aprenents de traïdor (XXI Premi de Narrativa Vila de l'Ametlla de Mar)

Autor: Ivan Carbonell

Col·lecció: Notes de color, 56

Pàgines: 144

Format: 15,5 x 23,3 cm

Preu: 12,40 euros

ISBN: 978-84-9034-144-5

Publicació: maig de 2013

En aquesta novel·la, en la qual conflueixen diversos personatges, escenaris i ciutats d'Europa, en la recerca d'un llibre desaparegut de La Seu d'Urgell, l'autor deixa entreveure que les Terres de l'Ebre són confluència de moltes terres i persones.

Sinopsi: Qui es podia esperar que el **Comentari de l'Apocalipsi del Beatus de Lièbana**, robat a La Seu d'Urgell, aparegués a Edimburg? Qui podia imaginar que mentre dues siluetes en negocien la venda en un pub escocès hi hagi a tocar d'ells un jove valencià que escolta casualment la conversa? Són algunes de les peces d'un puzzle que va encaixant; moviments en la batalla d'escacs del tràfic d'art. Una partida que es juga entre les ciutats d'Edimburg, de Londres, de Valladolid, de Barcelona i de València a la recerca del llibre més valuós del mercat negre. Joves aprenents de traficant, professors eminents i

espies seductores participen en un joc de delacions i de persecucions que fan sabor de risc. És el sabor que se sent quan es juga al joc del tràfic d'art. Perquè les ciutats a la nit són perilloses i a cada cantó pot haver-hi a l'aguait un traïdor.

“Potser algun dia sa mort em sorprendrà així, assegut entre llibres, llegint algun volum prohibit que es meus aprenents de traïdor m’han dut després d’alguna operació. O potser sa mort em sorprendrà escrivint un full més d’aquest dietari que no vull que ningú llegeixi mai, car també és un llibre prohibit.”

Del primer capítol del llibre

Ivan Carbonell Iglesias (València, l’Horta, 1979) és llicenciat en Filologia Catalana i llicenciat en Humanitats per la Universitat de València, on actualment acaba el Grau d’Història. És professor de Valencià i ha combinat la docència, la investigació i la creació literària. Ha guanyat nombrosos premis de literatura breu, així com els premis de literatura juvenil XIé Premi Ciutat de Torrent per *El secret del Mas de la Pedra* o el XXX Premi Enric Valor de Picanya per *Els papers àrabs*. Pel que fa a la novel·la per adults, amb *La promesa del gal·lès* ha guanyat el XIV Premi Ciutat de Sagunt. És membre de l’Associació d’Escriptors en Llengua Catalana, de l’Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes i del Centre d’Estudis Contestans de Cocentaina. Amb la novel·la *Els aprenents de traïdor* ha guanyat el XXI Premi de Narrativa Vila de l’Ametlla de Mar.

Extracte del llibre:

“[...]Els cabells negres arrissats li paraven millor, el cos atlètic se li perfilava encara més i l’elegància li convertia la presència en un misteri a descobrir. Va eixir del pis de sabater amb una maleta buida a la mà i en quatre gambades arribà a la parada d’autobús. El bus arribà impuntual, però amb rapidesa anà cobrint les parades fins al destí cèntric que Egon Schiele esperava. Mentre passaven, Egon controlava aquells que l’acompanyaven: una dona amb un xiquet agafat de la mà, un home major llegint el periòdic, un jove d’aspecte universitari, dues xiques amb tota la pinta d’haver faltat a classe i un parell de dones i d’homes amb vestits formals que semblaven anar a l’oficina. Ningú no semblava mirar-lo.

Quan faltaven segons per a la parada que esperava —tenia el plànol de parades gravat a la memòria— s’alçà, premé el botó i en obrir-se les portes baixà de l’autobús. Veié un lloc buit en el seient de la parada i s’hi assegué. Des d’allí comptà quantes persones havien baixat darrere d’ell. Cap. Quan el bus desaparegué pel cantó s’alçà i començà a caminar. No deixà de fer-ho fins que hagué arribat a la següent parada de la línia. Durant el trajecte que havia fet a peu no trobà de cara cap de les persones que

l'acompanyaven al bus i tampoc no en veié cap a la nova parada. Ningú no el seguia o si algú el seguia era massa caut i no era fàcil descobrir-lo. Després d'aquell joc de persecucions fictícies féu camí cap a un edifici de columnes polsoses que volien ser clàssiques i on al capdamunt de tot en lletres capitals s'anunciava: "Archivo Histórico Nacional de Castilla". [...]"

PREMSA COSSETÀNIA 977602591 / 933621045 // restrada@cossetania.com /
premsa@cossetania.com